

اولین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج فرهنگ و هنر ایران

art.confashr.ir

تاریخچه هنر و نمایش (سینما و تئاتر)

سعید ایزدی*

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، کارگردانی نمایش، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، elvishh71@gmail.com

چکیده

نمایشنامه با تحولات گسترده خود در طول سال‌ها، از دوره رمانتیک تا دوران مدرن متحول شده است. تا قرن نوزدهم، بیشتر نمایشنامه نویسان اروپایی "نقشه های غم انگیز خود را از افسانه های باستان یا تاریخ افسانه ای می گرفتند". انتخاب موضوعات هنر نمایشاتیک نشان می دهد که اتفاقات واقعاً مهم فقط برای افرادی با موقعیت اجتماعی بالا در میان جامعه رخ داده است. در دوره رمانتیک (۱۸۳۰-۱۸۵۵) علاقه به تجربیات مردم عادی با رمانتیسیسم به اوج خود رسید. در آلمان، ایده های عاشقانه با کارهای عمده نمایشنامه نویسان مانند گوتولد لسینگ، فردریش فون شیلر و یوهان ولفگانگ فون گوته در اوایل ظهور یافتند. قابل توجه ترین آنها، شیلر (۱۷۵۹-۱۸۰۵)، "مجموعه پیرنگ های تئاتر را با تبدیل به گذشته برای افرادش. در اوج دوره رمانتیک، بسیاری از نمایشنامه نویسان برای نوشتن نمایشنامه به آیه نمایشی نئو-شکسپیر روی آوردند. این نویسندگان می خواستند در گفتگوی شاعرانه موضوعات فلسفی را کشف کنند که بازی باورپذیر قبل از مخاطب را شکست می داد. این نمایشنامه ها برای خواندن بیش از اجرا نوشته شده اند و به عنوان هنر نمایش های کمدی شناخته می شدند. نمایشنامه نویسان قرن نوزدهم نمایشنامه هایی را تولید کردند که شامل نوآوری های عمده در فناوری بود زیرا تصاویر صحنه با دقت می توانستند روی صحنه نصب شوند. همچنین، وقایع انقلاب فرانسه و جنگ های ناپلئونی هنر نمایش را بسیار تحت تأثیر قرار داد. نمایشنامه نویسان اواسط قرن نوزدهم بر "متحد کردن خویشاوندان از دست رفته طولانی، افشای انگیزه های واقعی یک شرور که به عشق و فضیلت واقعی ختم می شود" تمرکز داشتند. این مضامین زمینه را برای تحولات بازی مدرن فراهم می کند. بدین منظور هدف از این پژوهش، بررسی تحلیلی است که به بررسی تاریخچه و عناصر هنر و نمایش با توجه ویژه به سینما و تئاتر پرداخته است.

کلمات کلیدی: نمایشنامه، هنر، نمایش، رمانتیسیسم، مدرن